

За честь і правду все віддай, коли ти любиш рідний край!

Микола Вороний

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 41-42 (14350-14351), 23 ТРАВНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Нарешті вдома!

Сльози радості, щирі обійми та слова вдячності – так у Білій Церкві зустрічали воїна Національної гвардії України Олександра, який після майже 3 років полону повернувся додому.

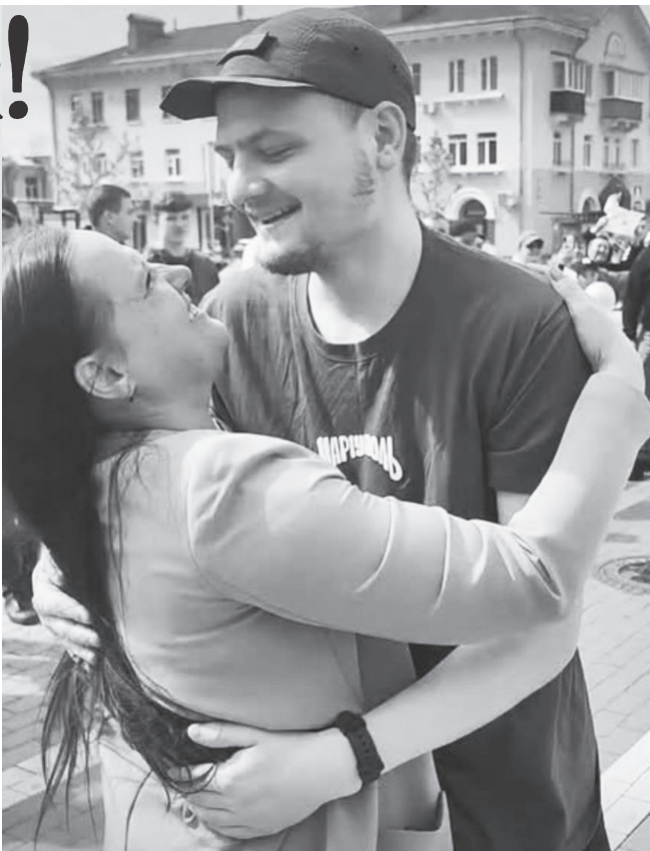
На площі в центрі міста бійця чекали мама, сестра, директорка і вчителі школи № 1, де навчався Сашко, а також численні друзі, небайдужі містяни.

Олександрові 22 роки. Захищати Україну він твердо вирішив ще у випускному класі й відкрито озвучував цей свій намір, про що розчулено згадує нині директорка школи Олена Плигань. Тож відразу після закінчення навчання хлопець пішов до війська.

Боець Національної гвардії України, учасник оборони Маріуполя, він потрапив у неволю 2022 року. А 19 квітня 2025-го після 2 років та 11 місяців, проведених у російському полоні, був звільнений під час обміну військовополоненими.

18 травня Сашко повернувся додому, в рідне місто. Його повернення стало важливою подією для громади та символом витримки, віри й підтримки, яка тривала всі ці роки.

За інф. інтернет-ресурсів

Названі праведниками

Згідно з рішенням Верховної Ради України, ухваленим 2021 року, 14 травня відзначається День пам'яті українців, які рятували євреїв під час Другої світової війни.

■ Минають роки, а злочини, скоєні проти людства під час тієї найжахливішої в історії війни, неможливо забути. Один з них – Голокост, геноцид єврейського народу, внаслідок якого загинуло приблизно 6 мільйонів євреїв.

■ Єврейські громади знищувались повністю, і не лишалось рідних, близьких, друзів, які могли б повідомити імена тих, хто загинув.

■ Але були ті, хто в роки нацистської окупації рятував євреїв від переслідувань та загибелі, незважаючи на те, що така допомога найчастіше каралася смертю самого рятівника і всієї його родини.

■ На знак подяки єврейський народ ініціював почесне звання для таких людей – «Праведник народів світу». 2673 громадян України удостоєні Ізраїлем цього почесного звання. Із них 16 – білоцерківці, чий імена викарбувані на Меморіалі жертвам Голокосту та Праведникам народів світу.

■ Тож 14 травня представники міської влади поклали квіти до Меморіалу й хвилиною мовчання вшанували всіх невинно вбитих.

За інф. bc-rada.gov.ua

Скорботний травень...

Велика і страшна воєнна косовиця продовжує збирати свою важку данину. Наші захисники гинуть у боях і помирають від ран. Серця живих німіють від горя, а багаторазово проклятий ворог ніяк не вгамониться, прагнучи нашого знищення. Але навіть у чорній скорботі за полеглими синами й доньками Україна не втрачає віри – у свою справедливу перемогу та помсту. Інакше бути не може!

Бо знову трагічна звістка торкнулася кожного з нас: внаслідок отриманих поранень на російсько-українській війні після довгострокового лікування 12 травня помер білоцерківець, 48-річний майстер-сержант **Олександр Миколайович МОРОЗОВ**.

Олександр Миколайович був учасником АТО, Операції Об'єднаних сил проти російської агресії.

Воїна поховали на Алеї Слави.

Захищаючи рідну Україну, на війні героїчно загинув наш земляк, 52-річний солдат **Олександр Олександрович ОЛЕКСІЄНКО**, водій-електрик відділення радіоелектронної боротьби військової частини А 4682.

Воїн вважався зниклим безвісти з 24 серпня 2024 року, з часу виконання ним бойового завдання поблизу Михайлівки Покровського району на Донеччині.

ВИСЛОВЛЮЄМО ЩІРІ СПІВЧУТТЯ БЛИЗЬКИМ ТА РІДНИМ ЗАХИСНИКІВ. ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ І ВДЯЧНІСТЬ У СЕРЦЯХ ЗЕМЛЯКІВ.

Міжнародні візити

Білоцерківська громада активно шукає партнерів

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб представляв Білоцерківську громаду в складі української делегації на пленарному засіданні Європейського комітету Регіонів (European Committee of the Regions) та зустрічі Європейського альянсу міст і регіонів для відбудови України (Брюссель, Бельгія).

– Ці заходи стали важливою платформою для обговорення сталого міжнародного партнерства на рівні регіонів, зміцнення спроможності громад та впровадження ефективних стратегій розвитку. Особливу увагу приділено сучасним механізмам співпраці між громадами України та ЄС. Білоцерківська громада активно шукає партнерів для рівноправної співпраці. Йдеться не тільки про підтримку, а передусім – про взаємний обмін досвідом, ідеями, технологіями. Впевнений: у постійному діалозі, відкритості та взаємоповазі відбувається справжній розвиток, а партнерство на рівні громад – це основа нашого спільного європейського майбутнього, – прокоментував Володимир Вовкотруб.

На шляху до сталого розвитку та інновацій

Разом з керівниками інших міст секретар Білоцерківської міської ради здійснив навчальний візит до Таллінна, столиці Естонії, аби вивчити їхній досвід у сфері відновлювальної енергетики, сучасних процесів очищення стічних вод та інших міських інновацій.

В межах поїздки відбулося спілкування з керівництвом Таллінна, пройшли фахові дискусії та відвідання низки інфраструктурних об'єктів: когенераційної станції, біогазової станції, станції очищення стічних вод, центру циркулярної економіки, центру передового досвіду та кампусу.

– Вразили такі проекти, як модульна реконструкція міського середовища та SOFT Academy – яскраві приклади того, як можна поєднувати спадок минулого, технології, екологічність і людський підхід до розвитку міста.

Отриманий досвід надихає ще більше працювати над тим, щоб Біла Церква ставала сучаснішою, комфортнішою, «розумнішою». Маємо всі шанси впроваджувати передові рішення й робити це системно, – зауважив Володимир Вовкотруб, дякуючи Збройним силам України за можливість будувати громаду майбутнього – вільну, інноваційну, європейську та стійку.

Добра традиція, від якої так тепло на серці

В Міжнародний день сім'ї, який щорічно відзначається 15 травня, згідно з рішенням Генеральної Асамблеї ООН, у Білоцерківській міській раді привітали дві родини, які нещодавно відчули радість подвійного батьківства. Це свято, вважають колеги із пресслужби міськради, стало чудовою нагодою наголосити на важливості родинних цінностей, взаємної підтримки та єдності в нашому суспільстві.

Щасливими батьками стали: родини **Марії та Степана Павловичів**, у яких 10 січня цього року на світ з'явилися двоє хлопчиків – Матвій та Назар, і **Людмили та Руслана Убогих**, у яких 5 квітня народилися донечка Поліна та син Павло.

Зі щирими словами привітання до присутніх звернулася заступник міського голови Катерина Возненко:

– Сьогодні маємо подвійне свято – День вишиванки та День сім'ї. І саме цього дня ми вирішили привітати наших найменших білоцерківців та ваші родини. Насамперед бажаємо, щоб ваші дітки були здоровими. Попри всі виклики сьогодення, цінуйте кожну мить, бо з цих моментів і складається життя. Бережіть, плекайте, любіть та поважайте одне одного. Нехай малюки радують вас щодня. Діти – це найкраще, що ми маємо. Вони – наше майбутнє.

Під час заходу батькам вручили Подяки Білоцерківської міської ради та подвійні дитячі візочки – практичні подарунки, які, без сумніву, знадобляться.

У відповідь батьки також подякували й передали побажання миру та злагоди всім родинам громади.

Нагадаємо, що в Білоцерківській міській територіальній громаді діє цільова Програма сприяння соціальному становленню, розвитку та національно-патріотичному вихованню дітей, підлітків і молоді, підтримки сім'ї на 2025–2027 роки. В межах Програми зокрема передбачено соціальний захист родин, у яких народжуються двійні та трійні: їм традиційно дарують дитячі візочки.

З початку 2025 року адресну допомогу вже отримали чотири родини з нашої громади.

В Центральній бібліотеці відбулася зустріч із жителем Білої Церкви ВІТАЛІЄМ ДРІБНИЦЕЮ – автором та співавтором підручників і наукових праць з історії України та Всесвітньої історії, відомим в Україні та далеко за її межами істориком-блогером, творцем популярного YouTube-каналу «Vox Veritatis» («Голос правди»).

Пан Віталій здобув світову популярність завдяки, зокрема, тому, що проводить просвітницькі бесіди з росіянами на онлайн-платформі, яка об'єднує користувачів з усього світу. В своїх відео автор спокійно і терпляче спростовує історичні міфи та пропагандистські наративи, пояснює складні факти просто, зрозуміло й аргументовано.

Віталій Дрібниця започаткував свій YouTube-канал 2021 року, й зараз він нараховує майже пів мільйона підписників та має понад 200 мільйонів переглядів. У 2024 році наш земляк увійшов до топ-50 блогерів України за версією журналу «Фокус», а в квітні 2025 року про нього вийшла стаття в американській газеті The New York Times із заголовком «Український вчитель викладає історію своїм загарбникам».

– Звичайно, такого результату ніхто не очікував. Ідея виникла, бо я дивився наших блогерів, і як історик бачив деякі історичні помилки, що ними допускалися. Тож взявся сам до цієї справи.

Я розумію, що понад 90 відсотків моїх підписників – українці, і якщо вони мене дивляться, коментують, підтримують, то я їм потрібний. Це й дає наснагу говорити з росіянами, хоча останнім часом вже не хочеться... Але я працюю не для них, а для українців, –

Став голосом правди

каже пан Віталій.

Віталій Дрібниця родом з Кривого Рогу, проте вже понад 20 років проживає в Білій Церкві. Під час зустрічі йому вручили диплом «За розвиток історії, патріотичного виховання та міжнародного співробітництва в галузі освіти», а також символічну статуетку єгипетського бога мудрості.

Діяльність нашого земляка – символ інформаційного спротиву та просвітництва під час війни, а його приклад – це доказ того, як учитель може стати голосом правди у складні часи, а інтернет-ресурс – дієвим інструментом для спростування неправдивих міфів про Україну.

Дякуємо пану Віталію за його громадянську позицію та бажаємо нових здобутків!

За інф. пресслужби міської ради

Вишивати і картини малювати: творчість, що об'єднує покоління

представлені картини, вишивки та дитячі поробки, створені з любов'ю, натхненням та великою майстерністю.

Мирослава – майстриня з вишивки, яка вже багато років творить справжні шедеври нитками на полотні. Її роботи відзначаються витонченістю, традиційними українськими мотивами й сучасним баченням краси. Поряд із вишивками – картини, що захоплюють глядачів яскравими барвами та глибоким змістом. Радують око пастель: ніжні, атмосферні роботи з витонченими переходами кольорів і ліричним настроєм, а незвичайна техніка малюнка кавою перетворює ароматний напій на інструмент мистецтва. Всі картини

У затишній просторій залі міської бібліотеки-філії № 4 відкрилася надзвичайно цікава виставка робіт майстрині, художниці, лауреатки міської молодіжної літературно-мистецької премії імені Миколи Вінграновського (2009), нашої колеги – бібліотекарки Білоцерківського природничо-математичного ліцею-гімназії № 16 **Мирослави Паціаді та її донечки Варвари «Вишивати і картини малювати»**. В експозиції

заворожують своєю теплотою та м'якістю тонів, адже ця виставка – не просто демонстрація техніки, а справжній діалог традиції та сучасності, кольору й текстури, аромату кави й нитки, що оживає у візерунках.

З великою теплотою Мирослава Володимирівна згадує своїх перших вчителів-наставників, відомих у місті художників Олександра Дмитренка й Ольгу Мілейко. Любов до вишивання прищепила вчителька трудового навчання загальноосвітньої школи № 6 Світлана Сувальська. Творчість для Мирослави – це одночасно праця і відпочинок, можливість побути наодинці й разом з тим дати волю своїм думкам, мріям, емоціям, дозволити творчим задумам лягти гарним малюнком на папері чи рівненьким хрестиком на полотні.

Дитячі малюнки і поробки Варвари вражають ширістю, добротою, власним баченням прекрасного. Дівчинка, якій тільки 11 років, уже проявляє неабиякий талант до рукоділля. Вона вишиває, виготовляє вироби з бісеру, із захопленням створює аплікації, ліпить з пластиліну героїв улюблених мультфільмів, майструє цікаві поробки з природних матеріалів. Останнім часом Варя захоплюється живописом на березовій корі у народній студії образотворчого мистецтва «Берестяночка» під керівництвом Валентини Коробко.

Виставка стала прикладом того, як спільна справа може згуртувати родину, передавати цінності та надихати інших. Відвідувачі з цікавістю оглядають експонати, залишають теплі відгуки та діляться власними спогадами про сімейну творчість.

Катерина ВОЛИНЕЦЬ, завідувачка бібліотеки

Воювати, писати, зберігати

На базі Львівської обласної бібліотеки для юнацтва імені Романа Іваничука протягом трьох днів травня відбувався VII Всеукраїнський форум військових письменників.

● Ініціювала це потужне зібрання очільниця бібліотеки пані Тетяна Пилипець разом з командою однодумців. Як завідувачка білоцерківської бібліотеки філії № 5 я разом з бібліотекаркою Майєю Боженко мала честь бути учасницею дійства.

● Основна тема форуму – пам'ятування загиблих героїв, їхнього життєвого подвигу та внеску у військову літературу. Бібліотечні фахівчині взяли участь в Координаційній платформі #Усі_Свої, яка має за мету координацію співпраці з пам'ятування між родинами, видавцями, іншими ініціаторами з промоції творів новітніх героїв та бібліотекарями, активними дієвцями проекту «Слідом за # Голосами», бібліотеками, що готові стати ком'юніті для амбасадорів «нового розстріляного відродження».

● Цей форум військових письменників відрізнявся від попередніх – участь у ньому взяла бібліотечна спільнота з усієї України. А ще на цьогорічному форумі вперше відбулося вручення літературної премії імені Василя Паламарчука «Смішно про страшене».

● На жаль, у липні минулого року Василь Паламарчук загинув... Світла, життєрадісна людина, автор книжки «Військовий непотріб». Першими лауреатами премії стали: Олександр Закерничний за книгу «Записки добровольця» (посмертно), Олександр Осадко за книгу «Жити не можна померти» (посмертно). Спеціальну відзнаку родини Паламарчуків отримав Валерій Галадим за книгу «Стріляний горобець». Вона була написана під псевдонімом, бо автор перебував в окупації, з якої нещодавно його визволили.

● Письменники, які з початком російсько-української війни 2014 року взяли до рук зброю й пішли захищати Україну від російської навали, а також воїни, які почали писати, перебуваючи в зоні бойових дій, приїхали до Львова, щоб поспілкуватися з колегами по перу і побратимами по зброї, презентували свою творчість читачам та бібліотекарям.

● Програма роботи Координаційної платформи #Усі_Свої була націлена переважно на бібліотекарів. Ми познайомилися з учасниками панелі «Говорити, щоб пам'ятати». Були щемливі виступи матерів, друзин, друзів загиблих героїв. Спікери: дружина Героя України генерала Кульчицького Надія Кульчицька (Львів), мама Народного Героя України Степана Чубенка та упорядниця його творчої спадщини Сталіна Чубенко (Полтава), батько поета Юрія Руфа Роман Дадак (Львів), мама Михайла «Лемберга» Олена Чернінька, авторка книги «Лемберг. Мамцю, ну не плач», сестра Юрія Колесника Феодосія Колесник (Львів) з книгою «Історія воїнів ЗСУ про нашу животворну мову», сестра Олександра Закерничного, автора книг «Синочка» та «Записки добровольця», Світлана Шевченко та його племінниця Наталя Шевченко (Одеса), біографка Івана Баранича Ольга Григуть (Львів), мама та упорядниця творчої спадщини поета й музиканта Іллі Чернілевського Ольга Чернілевська (Київ), дружина Костянтина Гнітецького Оксана Фусик, що є режисеркою «Суспільне. Рівне», де вона з чоловіком створила цикл програм про місцевих літераторів (Рівне), Юлія Какуля-Данилюк, промоутерка творчості та засновниця кімнати пам'яті в рідному селі Капитолівка закатованого росіянами Володимира Вакуленка (Харків), Оксана Набегова, мама й упорядниця книги загиблого сина Романа Набегова (Хмельницький), блогерка, оглядачка мілітарної та меморіальної літератури Людмила Нужна (Жовті Води), дружина героя Ірина Тихоюк, упорядниця експозиції пам'яті в краєзнавчому музеї Первомайська, авторка книги про чоловіка-героя (Первомайськ), Оксана Дудар, журналістка, авторка книги «Щоденники вдови».

● В межах форуму відбулася авторська екскурсія пам'яті госпітальєрки Ірини Цибух «Чеки» від брата Юрія, майбутнього архітектора й ліцензованого гіда, який продовжує роботу з пам'ятування, започатковану

дослідженнями Ірини. Юрій провів нас знаковими місцями Львова, пов'язаними з його сестрою, ми також побували на останньому місці спочинку Ірини Цибух та інших військових героїв – «Марсовому полі».

● Цікавий виступ «Життя бібліотек в часі Великої війни» був від президентки УБА, заступниці гендиректора Національної бібліотеки імені Ярослава Мудрого Оксани Бруй. Працювала Поетична тераса військових письменників «Непроминальне...».

● Цікавою видалася антилекція «Від Турянського до Кривцова: межі пам'яті» директора Муніципальної бібліотеки (м. Львів) Василя Кметя, кандидата історичних наук, науковця, дослідника історії книги.

● Пан Василь провів екскурсію кращими бібліотеками Львова, які оновлюються та розвиваються. Цікавим було дружнє спілкування з львівськими колегами та обмін досвідом.

● Незважаючи на те, що Львів нас зустрів холодом і дощиком, три дні форуму були дуже насиченими й продуктивними, теплими і зворушливими, зі словами й обіймами. Дякуємо організаторам за чудову подію!

Світлана ХМІЛЬОВА

Громадський транспорт: електронний квиток та компенсації перевізникам

На початку травня відбулися засідання трьох «круглих столів», на яких обговорювали проекти регуляторних актів – рішень, що стосуються організації транспортних перевезень у нашій громаді. Провів їх заступник міського голови Олександр Поляруш. Про хід засідань розповіли офіційні джерела.

■ На початку посадовець коротко поінформував про раніше здійснені заходи щодо поліпшення транспортної сфери у громаді, заміни рухомого складу автопарку та наголосив, що це відбулося завдяки співпраці з підприємствами-перевізниками: «Ми продовжуємо працювати в цьому напрямку й далі. Закупили для комунального підприємства, яке обслуговує пасажирів, 15 автобусів МАН. З перевізниками є домовленість про можливість користуватися їхніми послугами 42 пільговим категоріям (за це наразі відшкодування немає). Безоплатно перевозять і дітей 1–4 класів, а 5–11 класів – за 50 відсотків вартості проїзду.

■ Ми вдячні за їхню роботу та сподіваємося на подальшу співпрацю. Тож другим етапом є запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду в громадському транспорті. Для цього, згідно із законодавством України, необхідно ухвалити низку рішень, які підпадають під дію засад державної регуляторної політики. Тож ці питання обговорюємо за «круглим столом».

■ У засіданнях взяли участь депутати міської ради, члени виконкому, представники структурних підрозділів міської ради, заступники міського голови, керівники підприємств-перевізників та інші зацікавлені особи.

■ Першим було розглянуто проект рішення міської ради «Про затвердження Правил користування пасажирським транспортом міського та приміського сполучення (тролейбус, автобус) на території Білоцерківської міської територіальної громади».

■ Тож проектом рішення передбачається затвердження відповідних Правил з урахуванням запровадження електронного квитка, яких неухильно повинні будуть дотримуватися перевізники. Також визначено порядок функціонування та вимоги до автоматизованої системи обліку оплати проїзду в пасажирському транспорті.

■ Другим обговорювали проект регуляторного акта – рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради «Про впровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду в пасажирському транспорті загального користування міського та приміського сполучення (тролейбус, автобус) на території Білоцерківської міської територіальної громади».

■ Метою ухвалення цього рішення є підвищення якості надання послуг з перевезення пасажирів шляхом запровадження електронного квитка, забезпечення обліку оплати проїзду та фактично наданих послуг з перевезення пільгових та інших категорій пасажирів.

■ До цього проекту рішення направлено чимало змін. Зокрема більшість правок стосувалася вимог до оператора автоматизованої системи обліку оплати проїзду, адже він повинен мати відповідні технічні ресурси, досвід тощо.

■ Присутніх цікавили питання щодо організатора проведення конкурсу, порядку виготовлення й видачі електронних карток пільговим категоріям населення, кількості пільгових поїздок, яка буде передбачена, та інші.

■ Під час обговорення депутат міської ради Геннадій Джегур зазначив:

– Питання запровадження автоматизованої системи обліку та оплати проїзду є надзвичайно актуальним, і його потрібно реалізовувати максимально швидко. Ця система дозволить нам вирішити багато питань, особливо пов'язаних із перевезенням пільгових категорій. Але вона складна й для перевізників, і для місцевого самоврядування як організаторів, тому потрібно продумати всі технічні й технологічні рішення її функціонування.

■ Разом з тим на ринку України не дуже багато потужних виконавців, які зможуть реалізувати такий проект. Тому організатор конкурсу має зважено підійти до вибору оператора, проаналізувати його діяльність і можливості.

■ Третім було розглянуто проект регуляторного акта – рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради «Про затвердження Порядку компенсаційних виплат автомобільним перевізникам, які здійснюють пільгові перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади».

■ Цей документ розроблений у зв'язку з необхідністю запровадити загальний механізм, який дозволить об'єктивно і прозоро обчислювати компенсаційні виплати перевізникам, які обслуговують пільговиків, за рахунок коштів місцевого бюджету.

■ Геннадій Джегур поцікавився можливостями місцевого бюджету виділяти кошти й компенсувати підприємцям перевезення всіх пільговиків, які проживають у громаді й потенційно можуть скористатися правом на безоплатний проїзд. Також акцентував увагу на вирішенні питання проїзду учасників бойових дій та членів їхніх родин.

■ Олександр Поляруш відповів, що, коли буде запроваджено електронний квиток, депутати визначать можливість щодо суми, яку виділятимуть з міського бюджету. Її буде поділено між пільговиками та надано електронні квитки, де закладуть визначену кількість пільгових поїздок, відповідно до суми. Також зазначив, що міська рада відшкодуватиме перевезення пільговиків, тож буде підстава вимагати від підприємців закуповувати сучасні комфортні автобуси (з 2016 року перевізники взагалі не отримують жодних компенсацій).

■ Всі три проекти рішень надіслані державній регулятивній службі на узгодження, після цього їх винесуть на розгляд міській раді та виконавчому комітету.

«Білоцерківська тоніка»

Так називався Відкритий фестиваль вокально-хорової музики, що відбувся 16 травня в Будинку органної та камерної музики й об'єднав понад 40 вокальних колективів та майже 750 учасників з різних громад Київщини: Білоцерківської, Васильківської, Рокитнянської, Маловільшанської, Володарської та міста Скири. Організатором фестивалю виступило управління культури і туризму Білоцерківської міської ради. Про визначну культурну подію розповіли офіційні джерела.

На початку заходу учасників, а це були як дитячі, так і дорослі колективи, представники різних жанрів вокально-хорового мистецтва: академічного, народного та естрадного, привітала заступник міського голови Катерина Возненко. А потім протягом дня під стародавнім склепінням костелу лунав спів і билися в унісон серця виконавців та слухачів.

Головна мета фестивалю – популяризація хорового співу, розвиток творчих здібностей, обмін досвідом та ідеями між виконавцями. Це майданчик для творчого зростання, де кожен колектив має змогу проявити себе та познайомитися з іншими учасниками мистецької спільноти.

Усі, хто брав участь у дійстві, отримали Дипломи лауреатів та пам'ятні статуетки – як знак вдячності за внесок у розвиток української музичної культури.

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єктів для цілей оренди, що відбувся 28.04.2025 р.

На засіданні конкурсної комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки 2 (двох) об'єктів для цілей оренди, було ухвалено рішення укласти договори на проведення незалежної оцінки для визначення ринкової вартості зазначених нижче об'єктів із такими суб'єктами оціночної діяльності:

- суб'єктом оціночної діяльності – фізичною особою-підприємцем Приндюк Наталією Миколаївною:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Частина нежитлового приміщення в нежитловій будівлі літ. «А-2» (к. 7, частина кімнати 10)	33,38	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 22, приміщення 1	Комунальне підприємство Білоцерківської міської ради Будинок урочистих подій

- суб'єктом оціночної діяльності – фізичною особою-підприємцем Шомком Олегом Сергійовичем:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлове приміщення в житловому будинку літ. А-9	81,6	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 137, приміщення 240	Комунальне підприємство Білоцерківської міської ради житлово-експлуатаційна контора № 1

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

Оголошення управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про постановку на облік безхазяйних водопровідних, каналізаційних (мереж водовідведення), місцевих (розподільчих) теплових мереж, зливова (дощової) каналізації, освітлення та інженерних мереж – електроустановок (трансформаторних підстанцій, повітряних ліній, кабельних ліній)

1. Найменування безхазяйних об'єктів, які взяті на облік: каналізаційні мережі (мережі водовідведення), (надалі – безхазяйні об'єкти).

Місцезнаходження безхазяйних об'єктів: 09100, Київська область, Білоцерківський район, місто Біла Церква, вул. Нечуя-Левицького, в районі житлових будинків № 5, № 7, № 9, та по вул. Підвальна, буд. №№ 12–40.

2. Опис безхазяйних об'єктів.

Каналізаційна мережа (мережа водовідведення) по вул. Нечуя-Левицького в районі житлових будинків № 5, № 7, № 9.

Каналізаційна мережа (мережа водовідведення) по вул. Підвальна в районі житлових будинків №№ 12–40.

3. Термін перебування безхазяйних об'єктів на обліку.

Три місяці з дня публікації цього оголошення.

Претензії, заявки щодо права на виявлені об'єкти, які перебувають на обліку як безхазяйні, приймаються управлінням комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради **по 22 серпня 2025 року** за адресою: Київська обл., Білоцерківський район, м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Якщо протягом трьох місяців з дня опублікування оголошення власник виявлених безхазяйних об'єктів не заявить про своє право і не буде знайдений, безхазяйні об'єкти переходять в комунальну власність Білоцерківської міської територіальної громади.

Довідки за телефонами: 5-35-31, 5-14-25, 5-88-27.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

Втрачений державний акт на право власності на земельну ділянку, серія ЯА, № 499538, від 26.04.2005 року № 175, виданий на ім'я **Козій Валентина Трохимівна** (с. Журавлиха), **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений дублікат свідоцтва про право власності на житло, № 3580, виданий комунальною службою приватизації міста Біла Церква 20 квітня 1993 року на ім'я **Задорожнього Миколи Сергійовича, Задорожньої Ніни Іванівни, Задорожньої Тетяни Миколаївни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

ПОТРІБЕН
БУХГАЛТЕР-КАСИР
(виробництво).
Тел.: 067-992-12-84.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Замір безкоштовний
Монтаж – один день.
Гарантія – 15 років.
068-155-8-122

Стара хата у старому місті. Крива вуличка. Ангелики на підвіконнях. На ганку – заспаний кіт. Чорнобривці, жоржини, настурція... Старий горіх. Господиня в літах... Марта. Марта Карпівна. Колись працювала в інтернаті у шкільній бібліотеці. Це був її другий дім. А чужі діти – ліки від самотності.

самотність. Тому з радістю погоджувалась пригланути за сусідськими дітьми. Мале-ча бігла до Марти Карпівни. Вона пригощала смаколиками, розповідала казки... ...Марта вмiла виготовляти ангеликів. Коли не стало «советів», дарувала свій хенд-мейд сусідським дітям. І навчала їх цього ремесла.

Ангелики берегтимуть тата на війні...

Своїх дітей у Марти не було. Як і близької родини. Одні померли, інші – згнули в сибірах.

Був у Марти кавалер. Але його батьки не дозволили закоханим поборитися. Мовляв, дівчина – з неблагонадійної родини. А в Максимового батька – партквиток і посада в санстанції.

Спершу Мартини серце заміліло. Потім – ридало. А опісля – порожнечка...

Задивлялись хлопці на Марту. Вродлива була. З доброю душею. Та покохати більше не могла. Як і жити з нелюбом...

Зате була закохана в свою роботу. Діти з нелегкими долями в інтернаті навчалися. Марта розуміла дорослі смутки в їхніх очах. І «погану поведінку» деяких учнів, за яку сварили вчителі та вихователі.

Бувало, купувала іриски, дюшески та барбариски і пригощала ними дітлахів, які приходили за книжками.

Діти любили Марту Карпівну. І її нехитрі гостинчики. І книги, які розхвалювала бібліотекарка...

...На пенсії Марті було кепсько через

... С в о є обійстя Марта заповіла сусідам. Коли впала з сили – піклувались про неї.

...Як Марти не стало, сусіди звели новий просторий будинок на місці її старої хати. У них сім'я велика, троє дітей, а житло – невеличке. Замість старого горіха, який також дожив свого віку, посадили молоде деревце...

...Семирічна Настуня малює картинки і виготовляє разом з мамою ангеликів. Для тата і його побратимів.

– Мене навчила робити ангелів бабуса Марта. Вона була нашою сусідкою. Я часто бігла до неї, – розповіла мама Настуні. – З нею було цікаво. Ангелики... Я вірила: коли засинала, то вони оживали. Як у Мартиних казках...

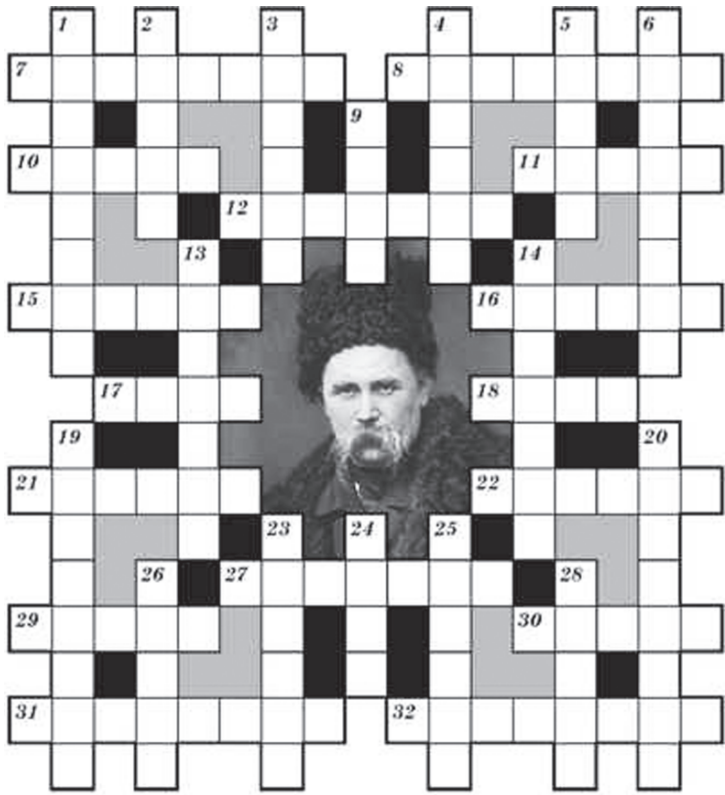
А Настуня вірить: її ангелятка берегтимуть татуса й інших солдатів на війні...

Ольга ЧОРНА

Кросворд «Шевченківський»

По горизонталі: 7. Художник, товариш Т. Шевченка по Петербурзькій академії мистецтв. 8. Так називав поет у поемі «Гайдамаки» титул правителів Волощини та Молдавії у XIV-XIX ст. 10. Ім'я ватажка повстанців Палія («Чернець»). 11. «Над самим Вифлеємом, боком ... огненна зійшла» (поема «Марія»). 12. Одинокa камера Орської кріпості, у якій перебував Шевченко в засланні. 15. Видавництво художньої літератури, яке 1974 р. видало збірку творів поета «Кобзар». 16. «І ... прийнялася, віти розпустила» (5 розділ поеми «В казематі»). 17. Жіночий персонаж драми «Назар Стодоля». 18. На чужині поет часто згадував у своїх творах рідний 21. Твори Т. Шевченка часто редагував царський 22. Назва видання у Петербурзі, де вперше сповіщалося про повісті, написані у 1861-1862 рр. 27. Український художник, автор картини «Тарас у дяка в науці». 29. «Добрий ...» — так називав поет князю Варвару Рєпніну-Волконську. 30. Виконавиця ролі сестри Шевченка у фільмі «Тарас Шевченко», 1951 р. 31. Український композитор, автор кантати «Вільний син і вільна мати», створеної до 150-річчя Великого Кобзаря. 32. Назва кількох творів Шевченка (поєми про нелегку жіночу долю та картини).

По вертикалі: 1. Місто в Київській області, де 1843 р. поет написав свій перший політичний вірш «Розрита могила». 2. Угорський письменник, який переклав 122 твори «Кобзаря». 3. Збірка творів, яка була вперше надрукована 18 квітня 1840 року. 4. Ним був Т. Шевченко в засланні. 5. «Чи винен той голуб, що ... убив?» («Причинна»). 6. Покання поету за революційну діяльність. 9. Т.Г. Шевченко — письменник, художник і 13. Один із ініціаторів викупу Тараса із кріпацтва. 14. Катерина, Катря, ... — персонаж відомої поеми. 19. Архітектор, автор пам'ятника Шевченку в Києві. 20. Вірші, поеми, повісті та картини — ... Т.Г. Шевченка. 23. Назва розділу поеми «Гайдамаки» — «Червоний ...». 24. «... неначе погоріло, неначе люди подуріли, німі на панщину ідуть і діточок своїх ведуть». 25. Тип видання, вказаного у п. 22 по горизонталі. 26. Техніка виконання малюнків, у якій творив Шевченко-художник. 28. Виконавець ролі діда Тараса у фільмі «Тарас Шевченко», 1926 р.

Відповіді
По горизонталі: 7. Берестов. 8. Господар. 10. Семен. 11. Мітла. 12. Каземат. 15. «Дніпро». 16. Калина. 17. Галя. 18. Край. 21. Цензор. 22. «Основа». 27. Дерезус. 29. Ангел. 30. Ужвій. 31. Домінчен. 32. Катерина.
По вертикалі: 1. Березань. 2. Вереш. 3. «Кобзар». 4. Солдат. 5. Сокил. 6. Заслання. 9. Поет. 13. Брюллов. 14. Катруся. 19. Левінсон. 20. Творіння. 23. Бенкет. 24. Село. 25. Журнал. 26. Сепія. 28. Джура.

Склала
Світлана ЗОЗУЛЯ

Вознесіння Христове

29 травня

Вознесіння відзначається на сороковий день після Воскресіння Христового, тому свято завжди припадає на четвер. Цього дня ми згадуємо події, що відбулися через сорок днів після того, як Ісус Христос був розп'ятий на хресті та воскрес. Після Воскресіння Спаситель неодноразово з'являвся Своїм учням, зміцнюючи їхню віру й готуючи до зішестя Святого Духа на них – до П'ятдесятниці. У день Вознесіння Господь зібрав апостолів у Віфанії, на горі Елеон. Христос благословив їх і – як був, у плоті – вознісся на небо.

Після подій Воскресіння Ісус Христос кілька разів з'являвся апостолам і проповідував Царство Боже. Це було не бачення, це був живий Учитель, з плоті й крові. Свідчення того, що Спаситель дійсно воскрес із мертвих і тим самим переміг смерть. Явлення Христа були свого роду підготовкою до дня П'ятдесятниці, коли Дух Святий зійшов на них, щоб вони могли проповідувати Воскреслого Христа всьому світу.

Вознесіння Христове зміцнює нашу надію. Той факт, що Христос людську природу возніс на небо, дарує нам надію, що й ми там будемо.

Головною справою для нас має бути те, щоб у той останній день показати

праведному Судді та засвідчити перед Ним, що Його Вознесіння дійсно стало для нас зміцненням віри, утвердженням надії й зігріванням любові. Якщо так буде, тоді ми почнемо з вуст Божественного Спасителя: «Прийдіть... наслідуйте Царство, уготоване вам від створення світу» (Мф. 25:34).

Святий Іоанн Золотоуст у своїй проповіді на Вознесіння казав: «Сьогодні людський рід повністю примирений з Богом. Зникла давня боротьба й ворожнеча. Ми, що були недостойні жити на землі, – вознесені на небо. Сьогодні стаємо наступниками небесного царства, ми, що не варті й земного, – виходимо на небо і успадковуємо престол Царя і Господа. А людська природа, перед якою херувим боронив рай, піднесена тепер понад усякого херувима».

Підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

Відповідь Бродському

«Прощевайте, хохлы, пожили вместе – хватит! Плюнуть, что ли, в Днепро, может, он вспять покатит...»
«Вас родила земля, грунт, чернозем с подзолом...»
«Это земля не дает вам, кавунам, покоя...»

«На независимость Украины»,
Иосиф Бродский

Була труна оббита срібним альте́мбасом*...
Була свята Росія п'ятдесят сім днів –
Коли в землі своїй покоїла Тараса...
А потім знов Господь обрушив гнів.

Ми – діти Сонця, правди й волі злука.
«Кобзар» – між Біблією і життям – місток.
Заприсягну майбутніми онуками:
Бог – українець до самих кісток!

Костянтин МОРДАТЕНКО

*28 лютого (13 березня) 1861 року відбувся похорон Тараса Григоровича Шевченка на Смоленському кладовищі Петербурга, а 10 (22) травня його було перепоховано у Каневі, на Чернечій горі. Перевезення домовини тривало 14 діб.

ОВЕН. Тиждень обіцяє бути насиченим емоціями. На роботі очікуйте корисних контактів або нових пропозицій. Прислухайтесь до своєї інтуїції, вона зараз сильна, як ніколи.

ТЕЛЕЦЬ. З'являться нові відчуття у стосунках.

Будьте відкриті до випадкових зустрічей та знайомств, які можуть виявитися дуже важливими.

БЛИЗНЮКИ. Настав час позбутися всього зайвого, щоб почуватися краще. Можливі несподівані ситуації на роботі – сприймайте їх легко та з гумором.

РАК. Тиждень буде наповнений романтикою та творчістю. Зараз ідеальний момент, щоб обговорити з партнером все, що давно вас турбує.

ЛЕВ. Спрямуйте енергію на створення затишку вдома. Позбавтеся зайвих речей, зробіть генеральне прибирання. Взагалі будьте відкриті для всього нового.

ДІВА. Тиждень принесе цікаві знайомства та несподівані зустрічі. Будьте уважні до тих, хто з'являється поруч. Організуйте посиденьки з друзями.

ТЕРЕЗИ. Зверніть увагу на те, що приносить вам відчуття стабільності. Це хороший час, щоб вирішити грошові питання або навіть почати новий проект, який обіцяє прибуток.

СКОРПІОН. Будете в центрі подій та емоцій. Отримаєте важливі підказки щодо своїх наступних кроків. Довіряйте власним почуттям.

СТРІЛЕЦЬ. Вам потрібно більше відпочинку та саморозуміння. Зараз важливо залишатися спокійним і не поспішати з висновками.

КОЗЕРІГ. Зустрічайтеся з друзями, беріть участь у заходах або організовуйте щось цікаве самостійно. Цей час підходить для нових знайомств, які можуть перетворитися на корисні контакти.

ВОДОЛІЙ. Можливі несподівані події на роботі, які вимагатимуть вміння адаптуватися. Довіряйте своїм відчуттям і не бійтеся завершувати те, що вже давно втратило актуальність.

РИБИ. Гарний час, щоб розширити кругозір, почати вивчати щось нове або відправитися у подорож. Дозвольте собі мріяти і плануйте майбутнє.

Гороскоп
26 травня –
1 червня

Сайт
Shorptik
ua

П'ятниця, 23.05
ніч +13
день +24

Субота, 24.05
ніч +15
день +22

Неділя, 25.05
ніч +11
день +19

Понеділок, 26.05
ніч +14
день +22

Вівторок, 27.05
ніч +16
день +24

Середа, 28.05
ніч +16
день +24

Четвер, 29.05
ніч +16
день +24

Внаги сім разів, піднімися вісім. (Японська приказка)

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.